

## U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **S., s. r. o.**, so sídlom v B., zastúpeného JUDr. J. M., advokátom, L., proti žalovanému **M. Z.**, podnikateľovi, s miestom podnikania v L., **o zaplatenie 8 228,30 eur a o vzájomnom návrhu žalovaného na zaplatenie 4 726,35 eur**, o námietke zaujatosti sudcov Krajského súdu v Banskej Bystrici a o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 25. júla 2011, č. k. 43 Cob 150/2011 – 679, jednomyselne takto

### r o z h o d o l :

#### I.

Sudkyne Krajského súdu v Banskej Bystrici JUDr. Drahomíra Dibdiaková, JUDr. Eva Michalcová a JUDr. Eva Kmeťová **n i e s ú v y l ú č e n é** z prejednávania vecí vedených na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 43 Cob 150/2011, 43 Cob 151/2011, 43 Cob 152/2011.

#### II.

Odvolanie žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 25. júla 2011, č. k. 43 Cob 150/2011 – 679 **o d m i e t a .**

### O d ô v o d n e n i e :

#### I.

Žalovaný v odvolaní proti uzneseniu Okresného súdu v Lučenci z 11. apríla 2011, č. k. 14 Cb 82/2009 – 639 ( uznesenie ukladajúce povinnosť zaplatiť 16,50 eur súdneho poplatku za odvolanie vo veci samej ) vzniesol zároveň námietku zaujatosti senátu 43 Cob, ktorý má rozhodovať o odvolaní vo veci samej ( i vo veciach s ňou súvisiacich – uznesenie o znalečnom a uznesenie o súdnom poplatku ). Ako dôvod zaujatosti uviedol, že senát sa dopustil pri predchádzajúcom rozhodovaní o odvolaní vo veci samej podvodu, keď odvolacie pojednávanie, ktoré sa konalo 15. júla 2010 odročil na neurčito o čom svedčí zápisnica z pojednávania. Napriek tomu vydal uznesenie ( zrušujúce uznesenie z 16. júla 2010 č. k. 43 Cob 93/10 – 370 ), v ktorom sa uvádza, že senát sa dohodol na niečom inom.

Uviedol, že predchádzajúce námietky, ktoré podal na okresnom súde, neboli predložené najvyššiemu súdu, ani krajskému súdu, dokonca ani predsedovi okresného súdu. Bola mu tým spôsobená úmyselná škody. Okrem námietok k vecnej správnosti uvedeného zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu uviedol, že sa cíti byť diskriminovaný krajským súdom, ktorý zasadal bez toho, aby vyrubil žalobcovi súdny poplatok. Predchádzajúca námietka je z 1. septembra 2010 ( č. l. 406 ). Uvedená námietka bola podaná súčasne s rozsiahlejším podaním ( č. l. 387 ), označeným ako sťažnosť proti uzneseniu zo 16. júla 2010, č. k. 43 Cob 93/10, ktorej obsahom sú rovnaké výhrady proti postupu odvolacieho súdu a proti vecnej nesprávnosti uvedeného zrušujúceho rozhodnutia, ako v námietke obsiahnutej v terajšom odvolaní.

Namietané členky senátu JUDr. Drahomíra Dibdiaková, JUDr. Eva Michalcová a JUDr. Eva Kmeťová vo vyjadrení k námietke zaujatosti uviedli, že nemajú žiaden vzťah k účastníkom, k ich zástupcom ani k prejednávanej veci, preto sa necítia byť zaujaté. K žalovaným namietaného postupu v uvedenej veci a pojednávaní 15. júla 2010 uviedli, že účelom vytýčenia pojednávania bolo pokúsiť sa o skončenie veci súdnym zmierom. Keďže sa žalovaný na pojednávanie nedostavil, o odvolaní rozhodol senát mimo pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p.

O tom, či je sudca vylúčený, rozhodne nadriadený súd v senáte ( § 16 ods. 1 O. s. p. ).

Sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti ( § 14 ods. 1 O. s. p. ). Dôvodom pre vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu v prejednávanej veci.

Ustanovenie § 14 ods. 1 O. s. p., z ktorého je treba vychádzať pri posudzovaní námietky zaujatosti, predpokladá taký vzťah osobného záujmu sudcu vo veci alebo taký jeho osobný vzťah k účastníkom konania, či ich zástupcom, ktorý by i pri všetkej snahe o nestrannosť mohol ovplyvniť objektívny postup sudcu v konaní a pri rozhodovaní.

Z obsahu spisu vyplýva, že vo veci rozhodol Okresný súd v Lučenci rozsudkom z 5. februára 2010, č. k. 14 Cb 82/2009 – 226 a žalobu zamietol. Proti rozsudku podal odvolanie žalobca. Krajský súd v Banskej Bystrici o odvolaní rozhodol 16. júla 2010,

č. k. 43 Cob 93/10 – 370 tak, že rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Predmetom terajšieho konania na odvolacom súde je odvolanie proti novému rozhodnutiu súdu prvého stupňa z 3. marca 2011, ktorým žalobu znovu zamietol a zamietol aj vzájomný návrh o zaplatenie 191, 40 eur. Odvolateľmi sú teraz obaja účastníci.

Z uvedeného je zrejmé, že jediným dôvodom, pre ktorý žalovaný namieta zaujatosť sudkýň odvolacieho senátu je ich rozhodovanie o predošlom odvolaní, teda postup v uvedenej veci. Postup sudcu v prejednávanej veci však nemôže byť dôvodom na vylúčenie sudcu ( § 16 ods. 1 O. s. p. ).

K postupu pri rozhodovaní sa však žiada uviesť, že nebol v rozpore so žiadnym ustanovením procesného predpisu a nič nenasvedčuje tomu, že by bol motivovaný vzťahom sudkýň k niektorému z účastníkov, ktorý by mohol spôsobovať ich zaujatosť voči niektorému z účastníkov alebo by sa ako taký navonok mohol javiť. O zrušení rozhodnutia súdu prvého stupňa môže odvolací súd rozhodovať bez nariadenia pojednávania. Odvolaciemu súdu nič nebránilo pojednávanie, ktorého sa účastník nezúčastnil odročiť na neurčito a potom nasledujúci deň mimo pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. rozhodnúť o zrušení rozhodnutia súdu prvého stupňa. Uznesenie vydané na pojednávaní ( odročenie pojednávania ) v ničom neodporuje neskôr vydanému uzneseniu o zrušení veci. Napokon takéto uznesenie je vedením pojednávania, ktorým súd nie je viazaný ( § 170 ods. 2 O. s. p. ). Keďže z obsahu spisu nevyplýva žiada skutočnosť, z ktorej by sa dalo usúdiť na zaujatosť namietaných sudkýň, Najvyšší súd Slovenskej republiky, námietku zaujatosti sudkýň Krajského súdu v Banskej Bystrici nepovažoval za dôvodnú a podľa § 16 ods. 1 O. s. p. rozhodol, že nie sú z pojednania a rozhodovania veci vylúčené.

## II.

Krajskému súdu v Banskej Bystrici, ako odvolaciemu súdu, bol predložený spis na rozhodnutie o odvolaní proti rozsudku Okresného súdu v Lučenci z 3. marca 2011, č. k. 14 Cb 82/2009 – 515, ktorým žalobu aj vzájomný návrh zamietol. Proti rozsudku podal odvolanie žalobca aj žalovaný.

V odvolaní žalovaný namietol zaujatosť senátu, ktorý má o odvolaní proti rozsudku a odvolaní žalovaného proti dvom uzneseniam rozhodovať. Odvolací súd uznesením z 25. júla 2011, č. k. 43 Cob 150/2011 – 679 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť

66 eur súdneho poplatku za vznesenú námietku zaujatosti ( položka 17a Sadzobníka súdnych poplatkov zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch ).

Proti uzneseniu podal odvolanie žalovaný. V odvolaní uviedol, že neverí tomu, že poplatok bol vyrubený za tri zaujatosti, ktoré podal proti senátu. Keď bude mať zaručené, že poplatok je vyrubený za kompletne tri sťažnosti, súdny poplatok zaplatí. Má zato, že senát už o týchto sťažnostiach rozhodol v rozpore so zákonom sám. V ďalšom texte odvolania sa odvolateľ zaoberá vecnou stránkou predchádzajúceho rozhodnutia odvolacieho súdu ( č. k. 43 Cob 93/10 – 370 ).

Účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevylučuje ( § 201 O. s. p. ).

Na konanie vo veciach poplatkov, ak tento zákon neustanovuje inak, platí primerane Občiansky súdny poriadok ( § 14 ods. 1 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch ).

Citovaný § 201 stanovuje všeobecnú podmienku zakladajúcou prípustnosť odvolania, ktorou je, že smeruje proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa. Zákon o súdnych poplatkoch odkazuje v § 14 ods. 1 na občiansky súdny poriadok. Znamená to, že aj rozhodnutia o poplatkoch možno napadnúť odvolaním len za podmienky, že pochádzajú od súdu prvého stupňa.

Napadnuté rozhodnutie uvedenú podmienku nespĺňa. Rozhodnutie vydal krajský súd, ktorý je v prejednávanej veci súdom odvolacím. Ustanovenie § 9 ods. 2 O. s. p vymenúva prípady, kedy rozhodujú krajské sudy ako sudy prvého stupňa. Prejednanú vec nemožno zaradiť pod žiadnu z tam vymenovaných vecí. Rozhodnutie pochádza od krajského súdu, ktorý vo veci rozhodoval potom, ako mu bola vec predložená na rozhodnutie o odvolaní, teda v štádiu odvolacieho konania. Nič na veci nemení, že tomuto rozhodnutiu nepredchádzalo iné rozhodnutie, ktoré by bolo napadnuté odvolaním. V štádiu odvolacieho konania sa môže vyskytnúť viacej prípadov, kde odvolací súd vydáva rozhodnutia bez toho, aby mu predchádzali odvolaním napadnuté rozhodnutia súdu prvého stupňa ( napr. uznesenie o určení znalečného tam, kde znalecké dokazovanie nariadil odvolací súd alebo tam, kde odvolací súd v odvolacom konaní vypočúval znalca, uznesenie o uložení pokuty alebo uznesenie o oslobodení od súdnych poplatkov podľa § 211 ods. 1 v spojení s § 138 ods. 1 ).

Napriek tomu sú tieto rozhodnutia rozhodnutiami odvolacieho a odvolanie proti nim nie je prípustné. Napokon, ak by sa mali uvedené uznesenia považovať za rozhodnutie súdov prvého stupňa, tam kde o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa rozhoduje v odvolacom konaní Najvyšší súd Slovenskej republiky ( § 10 ods. 2 O. s. p. ), o odvolaniach proti jeho rozhodnutiam by nemal kto rozhodovať.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie žalovaného, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné, podľa § 218 ods. 1 písm. c) O. s. p odmietol.

K niektorým častiam odvolania považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že súdny poplatok nebol vyrubený za sťažnosti ale za podanú námietku zaujatosti. Keďže odvolací súd pri terajšom predložení spisu bude rozhodovať o odvolaniach proti trom rozhodnutiam, námietka sa týka všetkých troch odvolaní resp. konaní o nich. Súdny poplatok za podanú námietku je podľa Sadzobníka súdnych poplatkov je 66 eur bez ohľadu nato, či sa námietka sa dotýka jedného alebo viacerých predmetov odvolacieho konania. Súd prvého stupňa nemal dôvod námietku zaujatosti z 1. septembra 2010 predkladať odvolaciemu alebo vyššiemu súdu. Námietka sa týka sudcov odvolacieho konania. V čase jej podania už odvolací súd rozhodol a žiadne iné odvolacie konanie vo veci neprebiehala. Námietka bola preto bezpredmetná a nebol dôvod, aby o nej odvolací súd rozhodoval. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako nadriadený súd však pri rozhodovaní o námietke podanej v štádiu odvolacieho konania sa zaoberal aj obsahom uvedenej námietky, ani z nej však nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by boli dôvodom pre vylúčenie namietaťých sudkýň.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

V Bratislave 30. septembra 2011

**JUDr. Peter Dukes, v. r.**  
**predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia: Lucia Blažíčková